

Nr 279

Av herr **Jonasson**, om inlemmande i det norra stödområdet av vissa kommunblock.

Den nya lokaliseringspolitik som beslutades av 1964 års riksdag och trädde i kraft den 1 juli 1965, har redan visat sig vara till stor nytta för såväl startandet av nya företag som utbyggnad av äldre. Inom stödområdet har därmed friställd arbetskraft i stor utsträckning kunnat erhålla sina utkomstmöjligheter inom sina hemorter. Lokaliseringsstödet har påtagligt stimulerat näringslivet.

Utänför det s. k. norra stödområdet ställdes emellertid de nordöstliga delarna av Värmland. Härmed avser jag Filipstads, Storfors, Hagfors och Munkfors kommunblock. Detta område har sedan lång tid tillbaka varit ett typiskt industriområde. Industrien har rationaliserats, men nya företag har ej kunnat komma till stånd i sådan omfattning, att friställd arbetskraft från såväl städer som omkringliggande landsbygd kunnat få tillräcklig sysselsättning. På grund härav har befolkningsunderlaget minskat, och minskningen synes fortsätta, därest ingen ändring kan åstadkommas i fråga om sysselsättningsmöjligheterna.

Ifrågavarande område har förhållandevis goda kommunikationsmöjligheter, avstånden till vänernområdet liksom till Västerhavet är inte avskräckande. Aktivt lokaliseringspolitiska insatser synes för den skull vara nationalekonomiskt berättigade och säkerligen till gagn för såväl samhället i dess helhet som för befolkningen i den bygd det här är frågan om. Enligt min mening är det därför angeläget att de ifrågavarande kommunblocken snarast inlemmas i det s. k. norra stödområdet.

Enligt riksdagsbeslutet 1964 äger Kungl. Maj:t under försöksperioden rätt att företa mindre förändringar av norra stödområdets gränser, i den mån sådana visar sig påkallade. Denna möjlighet bör utnyttjas för det här avsedda området.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära, att Filipstad, Storfors, Hagfors och Munkfors kommunblock måtte inlemmas i det s. k. norra stödområdet, i enlighet med vad i motionen har anförts.

Stockholm den 25 januari 1966

Bertil Jonasson